

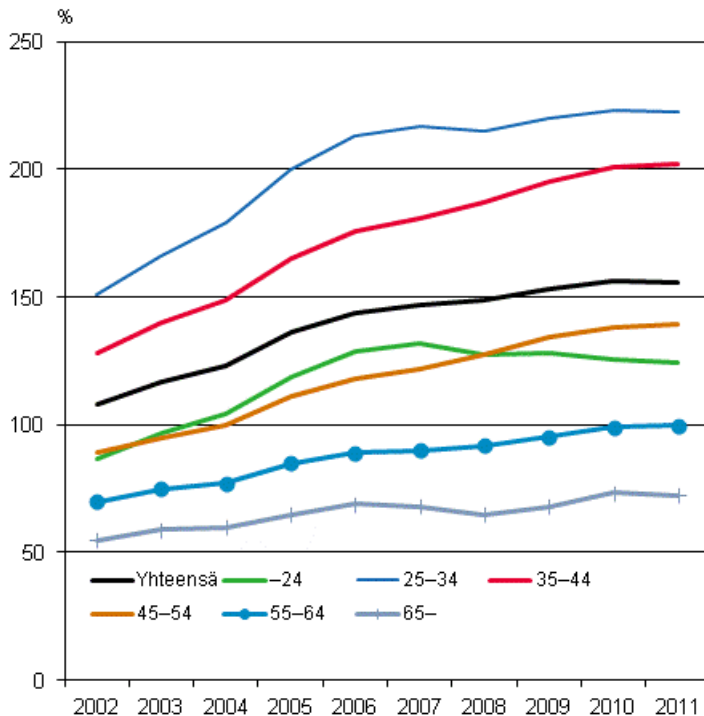
Velkaantumistilasto 2011

Velkaantumisasasteet

Asuntokuntien velkaantuminen hidastui vuonna 2011

Velallisilla asuntokunnilla oli velkaa 155 prosenttia vuosituloista vuonna 2011. Vuonna 2010 niillä oli velkaa 156 prosenttia tuloista, joten velallisten asuntokuntien velkaantumisaste laski hieman edellisvuodesta. Velallisasuntokuntien tulot kasvoivat nimellisesti 6,2 prosenttia ja velat 5,5 prosenttia. Keski-ikäisten asuntokuntien velkaantumisasteet kasvoivat edelleen, mutta alle 35-vuotiaiden ja eläkeikäisten pienenivät.

Velallisten asuntokuntien velkaantumisasteet ikäluokittain 2002-2011, %



Kaikkien asuntokuntien velkaantumisaste kasvoi edelleen hieman, se oli 111 prosenttia vuonna 2011 ja 110 prosenttia vuonna 2010. Kaikkien asuntokuntien tulot kasvoivat vähemmän kuin velallisten, 4,5

prosenttia. Vuosikymmenen aikana asuntokuntien velkaantuminen on kasvanut huomattavasti, sillä vuonna 2002 kaikkien asuntokuntien velkaantumisaste oli 70 prosenttia.

Eniten velkaa oli 35–44-vuotiaiden asuntokunnilla, 103 700 euroa velallista asuntokuntaa kohti. Suurimmat asuntovelat olivat kuitenkin hieman nuoremmilla, 25–34-vuotiaiden asuntokunnilla. Sen ikäisillä asuntokunnilla oli asuntovelkaa 118 850 euroa asuntovelallista asuntokuntaa kohti. Kaikenikäisten asuntokuntien veloista asuntovelkojen osuus oli suurin ja vielä eläkeikäistenkin veloista lähes puolet oli asuntovelkoja.

Asuntokuntia, joiden velat olivat vähintään kolminkertaiset käytettävissä oleviin vuosituloihin verrattuna, oli 264 920 eli 17 prosenttia velallisista asuntokunnista. Vuonna 2002 niin paljon velkaa oli 97 370 asuntokunnalla eli noin kahdeksalla prosentilla velallisista asuntokunnista. Yleisimpiä suuret velat olivat asuntokunnilla, joiden viitehenkilö oli 25–34-vuotias. Niistä 96 820 asuntokunnalla eli 30 prosentilla velallisista asuntokunnista velat olivat vähintään kolminkertaiset vuosituloihin verrattuna.

Velkaa oli 1 519 400 asuntokunnalla eli 59 prosentilla kaikista. Yhteensä niillä oli velkaa 105,5 miljardia euroa. Velallista asuntokuntaa kohti velkaa oli 69 450 euroa. Veloista suurin osa, 76,8 miljardia oli asuntovelkoja. Asuntovelallista asuntokuntaa kohti asuntovelkaa oli 89 350 euroa. Muuta velkaa, jota ovat esimerkiksi auto-, kesämökki- ja kulutusvelat asuntokunnilla oli 21,7 miljardia, elinkeinotoimintaan tai tulonhankintaan otettua velkaa 5,5 miljardia ja opintovelkaa 1,5 miljardia euroa.

Veloista kasvoivat vuonna 2011 eniten asuntovelat, 6,2 prosenttia. Muut velat kasvoivat 5,5 prosenttia ja opintovelat 3,7 prosenttia. Elinkeinotoimintaa tai tulonhankintaa varten otetut velat pienenevät 2,9 prosenttia.

Asuntovelat ovat vuosikymmenen aikana kasvaneet muita velkoja enemmän. Niiden osuus veloista onkin kasvanut selvästi: vuonna 2002 asuntovelkoja oli 65 prosenttia ja vuonna 2011 jo 73 prosenttia asuntokuntien kaikista veloista. Muiden velkojen osuus on pysynyt hieman yli viidenneksenä kaikista veloista. Elinkeinotoimintaa ja tulonhankintaa varten otettujen velkojen osuus veloista on tänä aikana pienentynyt 11 prosentista viiteen ja opintovelkojen noin kolmesta puoleentoista.

Korkoja asuntokunnat maksoivat 2,7 miljardia euroa vuonna 2011. Korkomenot kasvoivat nimellisesti 18 prosenttia. Keskimääräiset korkomenot velallista asuntokuntaa kohti olivat 1 760 euroa. Velallisista asuntokunnista 60 prosenttia maksoi korkoja enintään 1 000 euroa ja seitsemän prosenttia yli 5 000 euroa.

Sisällys

Asuntovelat kasvaneet muita velkoja enemmän.....	4
1. 25–44-vuotiaiden asuntokunnat velkaisimpia.....	6
2. Lapsiperheillä usein asuntovelkaa.....	8
3. Velkaisimmat asuntokunnat Etelä-Suomessa.....	9
4. Neljänneksellä velallisista asuntokunnista velkaa yli 100 000 euroa.....	10
5. Korkomenojen vaihtelut suuria.....	15

Taulukot

Taulukko 1. Asuntokuntien lukumäärä ja velat 2011	8
Taulukko 2. Asuntokunnat joilla velkaa vähintään 100 000 tai 200 000 euroa vuonna 2011.....	11
Taulukko 3. Asuntokunnat joilla asuntovelkaa vähintään 100 000 tai 200 000 euroa vuonna 2011.....	12
Taulukko 4. Asuntokuntien velkaantumisasasteet ikäluokittain 2002–2011, %	13
Taulukko 5. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasasteet ikäluokittain 2002–2011, %	13
Taulukko 6. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasasteet asuntokunnan rakenteen mukaan 2002–2011, %	14
Taulukko 7. Asuntovelallisten asuntokuntien velkaantumisasasteet ikäluokittain 2002–2011, %	14
Taulukko 8. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasasteet tuloviidenneksittäin 2002-2011, %	15

Kuviot

Kuvio 1. Asuntokuntien velat velkalajeittain 2002–2011, vuoden 2011 hinnoin.....	4
Kuvio 2. Asuntokuntien velat velkalajeittain 2002–2011, %.....	5
Kuvio 3. Asuntokuntien korot velkalajeittain 2002–2011, vuoden 2011 hinnoin.....	6
Kuvio 4. Asuntovelat ja velat yhteensä asuntokuntaa kohti ikäluokittain 2011.....	7
Kuvio 5. Velat velallista asuntokuntaa kohti 2002 ja 2011, vuoden 2011 hinnoin.....	9
Kuvio 6. Asuntovelat asuntovelallista asuntokuntaa kohti 2002 ja 2011.....	10
Kuvio 7. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasasteet maakunnittain 2011 ja 2002.....	15
Kuvio 8. Asuntovelkojen korot, korot yhteensä sekä 12 kk euriborin vuosikeskiarvo	16
Kuvio 9. Asuntokuntien korot velkalajeittain 2002-2011, %.....	16

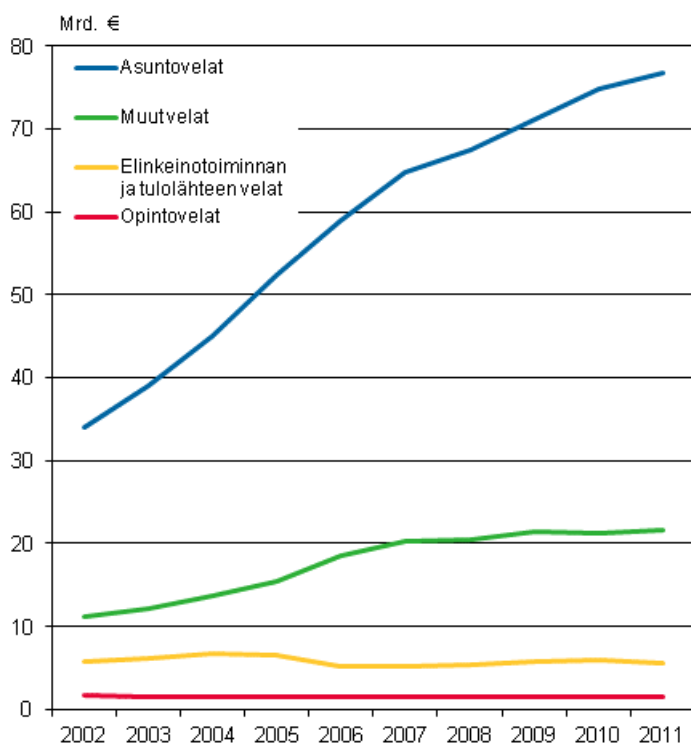
Velkaantumistilaston laatuseloste.....	18
--	----

Asuntovelat kasvaneet muita velkoja enemmän

Velallisten asuntokuntien lukumäärä kasvoi vuonna 2011 kaksi ja velat nimellisesti 5,5 prosenttia. Eniten kasvoivat asuntovelat, 6,2 prosenttia edellisvuodesta. Kulutukseen ja suurempiin hankintoihin otetut velat kasvoivat 5,5 ja opintovelat 3,7 prosenttia. Elinkeinotoimintaa tai tulonhankintaa varten otetut velat sen sijaan pienenevät edellisvuodesta 2,9 prosenttia. Kaikkiaan velallisia asuntokuntia oli 1 519 000, joista 859 000 asuntokunnalla oli asuntovelkaa.

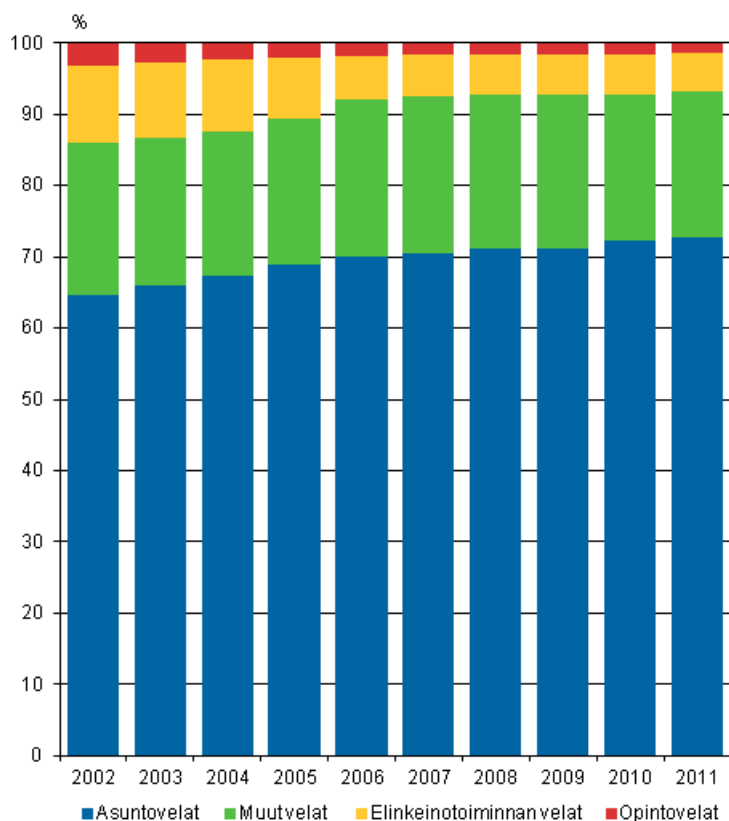
Asuntovelat ovat vuodesta 2002 kasvaneet reaalisesti 126 prosenttia, kun kaikki velat ovat samana aikana kaksinkertaistuneet. Nopeinta asuntovelkojen kasvu oli vuosikymmenen alkupuolella, jolloin ne kasvoivat reilusti yli kymmenen prosentin vuosivauhtia, eniten vuonna 2005, jolloin asuntovelat kasvoivat reaalisesti 16 prosenttia. Vuoden 2007 jälkeen asuntovelkojen kasvuvauhti on hidastunut, mutta jatkunut edelleen muita velkoja nopeampana.

Kuvio 1. Asuntokuntien velat velkalajeittain 2002–2011, vuoden 2011 hinnoin



Vuonna 2002 asuntovelkoja oli 65 prosenttia ja vuonna 2011 jo 73 prosenttia asuntokuntien kaikista veloista. Muiden velkojen, joita ovat esimerkiksi auto-, kesämökki ja kulutuslainat, osuus on pysynyt samana, hieman yli viidenneksenä kaikista veloista. Elinkeinotoimintaa ja tulonhankintaa varten otettujen velkojen osuus veloista on samana aikana pienentynyt 11 prosentista viiteen ja opintovelkojen noin kolmesta puoleltoista.

Kuvio 2. Asuntokuntien velat velkalajeittain 2002–2011, %



Asuntokuntia oli 2 556 100 vuonna 2011. Velallisia niistä oli 1 519 400, joten kaikista asuntokunnista 59 prosentilla oli velkaa. Vuodesta 2002 on velallisten asuntokuntien määrä kasvanut 18 prosenttia, kun kaikkien asuntokuntien määrä on samana aikana kasvanut vajaat yhdeksän prosenttia. Velkaa asuntokunnilla oli kaikkiaan 105,5 miljardia euroa eli 69 450 euroa velallista asuntokuntaa kohti.

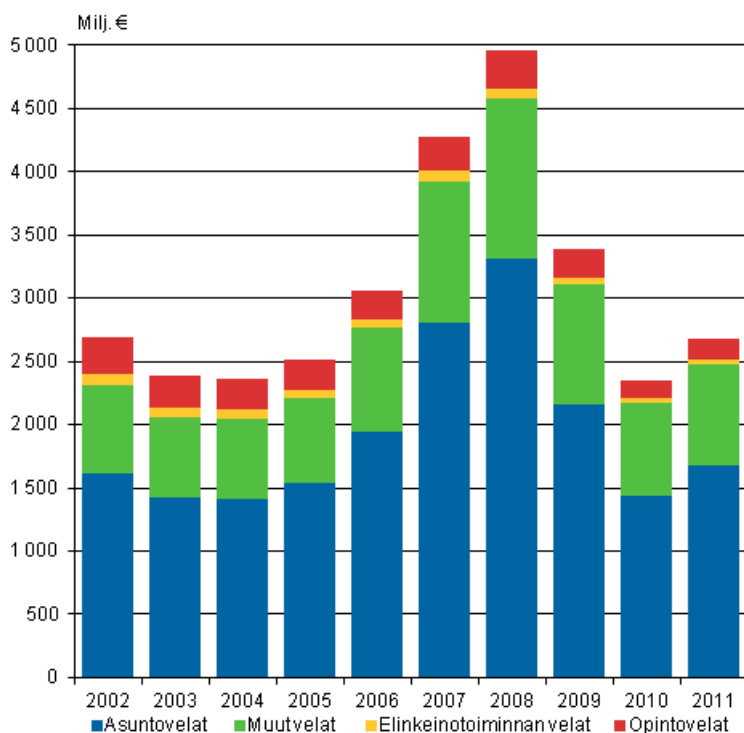
Asuntovelkaa oli 859 000 asuntokunnalla. Vuodesta 2002 on asuntovelallisten asuntokuntien määrä kasvanut 30 prosenttia. Vuonna 2011 asuntokunnilla oli asuntovelkoja 76,8 miljardia euroa eli 73 prosenttia kaikista veloista. Asuntovelallisilla oli asuntovelkaa keskimäärin 89 350 euroa.

Useimmin asuntokunnilla oli kulutukseen tai suurempiin hankintoihin otettua velkaa eli ns. muuta velkaa. Sellaista oli 1 177 200 asuntokunnalla eli 46 prosentilla kaikista. Kaikkiaan asuntokunnilla oli muuta velkaa 21,7 miljardia euroa, nimellisesti 5,5 prosenttia edellisvuotista enemmän. Vuodesta 2002 ne ovat kasvaneet reaalisesti 94 prosenttia ja velallisten asuntokuntien määrä kolmanneksen. Velallista asuntokuntaa kohti muuta velkaa oli 18 440 euroa.

Elinkeinotoimintaa ja tulonhankintaa varten otettuja velkoja asuntokunnilla oli 5,5 miljardia euroa. Vuodesta 2002 näiden velkojen määrä on vähentynyt reaalisesti neljä prosenttia ja velallisasuntokuntien määrä 31 prosenttia. Vuonna 2011 elinkeinotoimintaa tai tulonhankintaa varten otettua velkaa oli 77 700 asuntokunnalla, velallisasuntokuntaa kohti sitä oli 71 230 euroa.

Asuntokuntia, joilla oli opintovelkaa, oli 247 200 ja niillä opintovelkaa 1,5 miljardia euroa, 3,7 prosenttia edellisvuotista enemmän. Opintovelallisten määrä on vuodesta 2002 vähentynyt yhdeksän ja opintovelat reaalisesti kuusi prosenttia. Vuonna 2011 opintovelallisten asuntokuntien määrä kuitenkin kasvoi vajaat kaksi prosenttia. Opintovelkaa opintovelallisilla asuntokunnilla oli keskimäärin 5 550 euroa.

Kuvio 3. Asuntokuntien korot velkalajeittain 2002–2011, vuoden 2011 hinnoin



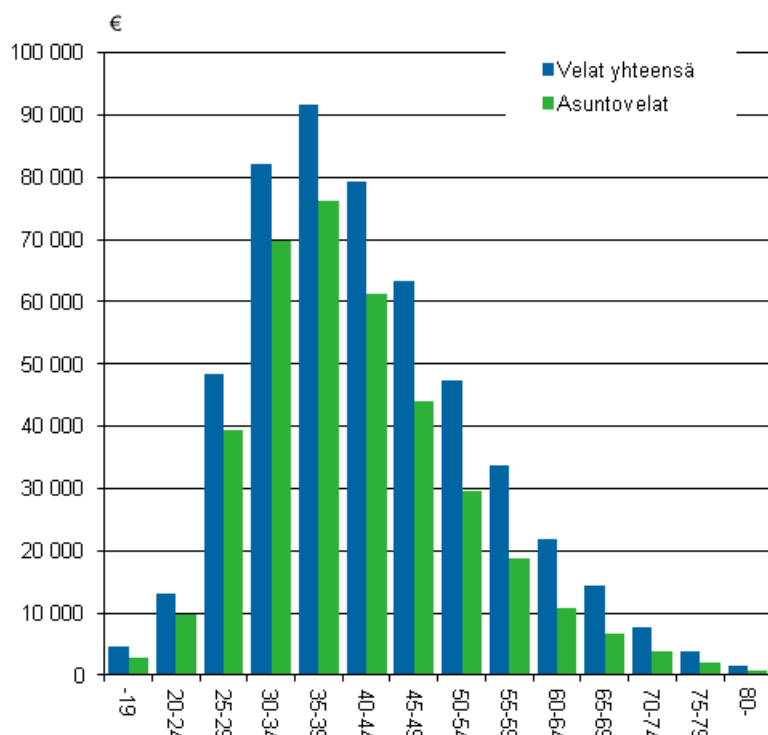
Korkoja asuntokunnat maksoivat vuonna 2011 yhteensä 2,7 miljardia euroa. Korkomenojen määrä on vaihdellut huomattavasti lainakannan muutoksia enemmän. Vuonna 2011 korkomenot kasvoivat nimellisesti 18 prosenttia, kun kahtena edellisvuonna ne pienentyivät noin 30 prosenttia. Korkomenot pienenyivät lainakannan kasvusta huolimatta reaalisesti myös vuosikymmenen alkupuolella. Vuosina 2006–2008 niiden kasvu sitä vastoin ylitti selvästi lainakannan kasvun.

1. 25–44-vuotiaiden asuntokunnat velkaisimpia

Useimmin velkaa oli keski-ikäisten asuntokunnilla. Asuntokunnista, joiden viitehenkilö oli 25-54-vuotias, 78 prosentilla oli velkaa. Alle 25-vuotiaiden asuntokunnista velkaa oli hieman yli puolella ja vasta eläkeikäisistä asuntokunnista selvä enemmistö eli kolme neljästä oli velattomia.

Asuntokunnan ikä, rakenne ja lapsiluku vaikuttavat siihen, kuinka paljon ja minkälaista velkaa asuntokunnilla on. Alueelliset erot näkyvät selvimmin asuntovelkaantumisessa ja tulotaso rajoittaa asuntokuntien lainamahdollisuuksia. Asuntovelat olivat yleisiä jo alle 30-vuotiailla ja koska laina-ajat ovat pitkiä ja asunnonvaihdot vaativat uutta lainaa, niitä maksetaan pitkään. Kaikissa ikäluokissa asuntovelkojen osuus veloista oli suurin ja vielä eläkeikäistenkin veloista oli lähes puolet asuntovelkoja. Opintovelallisista ymmärrettävästi enemmistö on nuoria, kun taas elinkeinotoimintaan ja tulonhankintaan tarkoitettut velat ovat tyypillisiä kohtalaisen varttuneille asuntokunnille. Tasaisimmin jakautuvat muuhun kulutukseen ja suurempiin hankintoihin otetut velat.

Kuvio 4. Asuntovelat ja velat yhteensä asutokuntaa kohti ikäluokittain 2011



Neljällä viidestä asutokunnista, joiden viitehenkilö oli 25–44-vuotias, oli velkaa. Tämän ikäisillä sekä asunto- että muut velat olivat yleisiä. Asuntovelkaa oli lähes puolella 25–34-vuotiaiden ja 61 prosentilla 35–44-vuotiaiden asutokunnista. Suurimmat velat olivat 35–44-vuotiaiden asutokunnilla, 103 700 euroa velallista asutokuntaa kohti. Eniten asuntovelkaa oli kuitenkin hieman nuoremmilla, 25–34-vuotiailla asutokunnilla. Sen ikäisillä asutokunnilla asuntovelkaa oli 118 850 euroa asuntovelallista asutokuntaa kohti.

Muuta velkaa oli neljänneksellä alle 25-vuotiaiden asutokunnista ja eläkeikäisten asutokunnista runsaalla viidenneksellä. Eniten näitä velkoja oli 45–54-vuotiailla, noin 24 020 euroa asutokuntaa kohti.

Asutokuntia, joilla oli muuta velkaa, oli neljä prosenttia edellisvuotista enemmän, kaikkiaan 1 177 200. Vuonna 2011 kasvoivat eniten eläkeikäisten muut velat, 4,5 prosenttia velallisasutokuntaa kohti.

Nuorimpien asutokuntien muut velat sen sijaan pienenevät, alle 25-vuotiailla niitä oli velallisasutokuntaa kohti kahdeksan prosenttia vähemmän kuin vuotta aiemmin.

Opintovelkaa oli 247 200 asutokunnalla keskimäärin 5 550 euroa. Noin kolmanneksella asutokunnista, joiden viitehenkilö oli alle 35-vuotias, oli opintovelkaa. Asutokunnista, joiden viitehenkilö oli 35–44-vuotias, oli 11 prosentilla opintovelkaa. Suurimmat opintovelat olivat 25–34-vuotiailla, keskimäärin 6 540 euroa velallista asutokuntaa kohti. Opintovelallisia henkilöitä oli 311 440 ja heillä opintovelkaa 4 890 euroa opintovelallista kohti. Vuonna 2011 opintovelallisten määrä kasvoi noin 5 000 hengellä.

Elinkeinotoimintaa tai tulonhankintaa varten otettua velkaa oli aika harvalla asutokunnalla, mutta näihin tarkoituksiin otetut velat olivat kohtalaisen suuria. Velallisia asutokuntia oli 77 730 ja niiden keskimääräiset velat 71 230 euroa. Asutokunnat, joilla oli elinkeinotoimintaan tai tulonhankintaan tarkoitettuja velkoja olivat muita vanhempia. Niistä kaksi kolmesta oli sellaisia, joiden viitehenkilö oli vähintään 45-vuotias. Velkamäärät sen sijaan eivät kovin paljon vaihdelleet iän mukaan. Edellisvuodesta velallisten asutokuntien määrä väheni viisi prosenttia ja keskimääräiset velat runsaan prosentin.

2. Lapsiperheillä usein asuntovelkaa

Velat olivat selvästi yleisempiä niillä asutokunnilla, joissa on lapsia, kuin lapsettomilla. Lapsettomista asutokunnista lähes puolet oli velattomia, mutta niistä asutokunnista, joissa oli lapsia vain 14 prosenttia. Asutokunnista, joissa oli vähintään kaksi lasta vain joka kymmenes oli velaton. Asutokunnat, joissa on lapsia, ovat tietenkin usein iässä, jossa asuntovelat ovat muutenkin yleisiä. Kaikenikäisillä asutokunnilla oli kuitenkin lapsettomia useammin velkaa silloin kun siihen kuului lapsia. Velkaa asutokunnilla oli sitä enemmän, mitä useampia lapsia siinä oli: lapsettomilla asutokunnilla oli velkaa keskimäärin 49 960 euroa, yksilapsisilla 93 050 ja vähintään kolmilapsisilla 128 540 euroa velallista asutokuntaa kohti.

Kaksi kolmesta asutokunnasta, jossa oli lapsia, oli asuntovelallinen. Lapsettomista asuntovelallisista oli neljännes. Lapsettomilla asuntovelallisilla asuntovelkaa oli keskimäärin 70 900 euroa, yksilapsisilla 103 580 ja vähintään kolmilapsisilla 121 240 euroa. Myös kulutukseen ja hankintoihin otetut velat olivat lapsiperheillä lapsettomia asutokuntia yleisempiä. Muuta velkaa oli 40 prosentilla lapsettomista ja 68 prosentilla niistä asutokunnista, joissa oli lapsia. Lapsettomilla sitä oli 16 100 euroa velallista asutokuntaa kohti ja niillä, joissa oli lapsia 23 000 euroa. Ainoastaan opintovelkaa oli hieman enemmän lapsettomilla asutokunnilla, 5 800 euroa velallista kohti. Asutokunnilla, joissa oli lapsia, sitä oli 5 020 euroa.

Taulukko 1. Asutokuntien lukumäärä ja velat 2011

Asutokunnan rakenne	Asutokuntia yhteensä	Velallisia asutokuntia	Velallisten osuus, %	Velat keskimäärin, €	Asuntovelallisia asutokuntia	Asuntovelallisten osuus, %	Asuntovelat keskimäärin, €
Yhteensä	2 556 070	1 519 380	59,4	69 450	859 030	33,6	89 350
1 hengen talous	1 053 070	450 660	42,8	36 750	197 170	18,7	61590
-24	103 820	46 690	45,0	18 900	8 620	8,3	77 890
25-34	149 600	102 210	68,3	44 830	44 990	30,1	82 700
35-44	103 870	64 820	62,4	55 730	38 020	36,6	75 390
45-54	144 360	77 960	54,0	45 280	42 350	29,3	59 350
55-64	195 650	88 620	45,3	30 540	40 520	20,7	42 010
65-	355 770	70 380	19,8	17 770	22 670	6,4	29 570
2 aikuista, ei lapsia	789 100	468 910	59,4	58 620	233 890	29,6	79 070
-24	52 250	34 150	65,4	30 340	7 540	14,4	103 070
25-34	98 260	86 260	87,8	87 060	50 430	51,3	124 770
35-44	48 780	41 170	84,4	98 830	29 210	59,9	111 090
45-54	108 970	83 410	76,5	68 530	51 550	47,3	71 650
55-64	223 850	138 130	61,7	47 880	65 740	29,4	50 720
65-	256 990	85 800	33,4	29 630	29 420	11,4	39 120
1 aikuinen + väh. 1 lapsi	100 380	70 450	70,2	53 870	38 510	38,4	80 480
Väh. 2 aikuista + väh. 1 lapsi	468 130	418 670	89,4	117 260	329 130	70,3	116 430
Muu asutokunta	145 390	110 710	76,1	77 570	60 330	41,5	77 900

Lasten ohella asuntovelkojen yleisyyteen vaikutti huoltajien lukumäärä. Useimmin velkaa oli kahden aikuisen asutokunnilla, joissa oli lapsia. Sellaisista yhdeksällä kymmenestä oli velkaa ja 70 prosentilla asuntovelkaa. Asuntovelkaa näillä asutokunnilla oli keskimäärin 116 430 euroa. Muuta velkaa tällaisista asutokunnista oli 72 prosentilla 24 350 euroa velallista kohti.

Yksinhuoltajista monella oli velkaa, mutta asuntovelkaa huomattavasti harvemmin kuin silloin, kun asutokunnassa oli useampi aikuinen. Yksinhuoltajista 70 prosentilla oli velkaa ja 38 prosentilla asuntovelkaa. Velallista kohti heillä oli velkaa 53 870 euroa ja asuntovelkaa 80 480 euroa. Muuta velkaa yksinhuoltajien asutokunnista oli joka toisella, keskimäärin 10 400 euroa asutokuntaa kohden.

Kahden aikuisen lapsettomista asutokunnista 59 prosentilla oli velkaa ja 30 prosentilla asuntovelkaa. Velkaisimpia näistäkin asutokunnista olivat 25–34-vuotiaat, joista 88 prosentilla oli velkaa ja 51 prosentilla asuntovelkaa. Asuntovelkaa niillä oli varsin paljon, 124 770 euroa asuntovelallista kohti, eli hieman enemmän kuin niillä kahden aikuisen asutokunnilla, joissa oli lapsia.

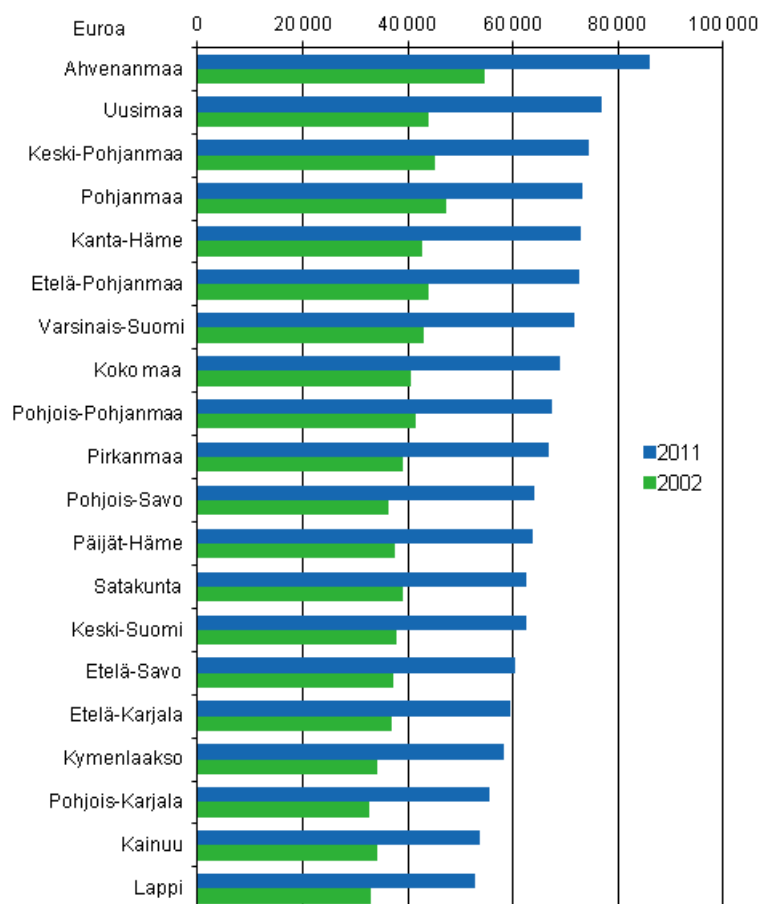
Useimmin velattomia olivat yksinasuvat. Heistä 43 prosentilla oli velkaa ja 19 prosentilla asuntovelkaa. Velkaa heillä oli keskimäärin puolet siitä mitä kaikilla velallisilla asutokunnilla, 36 750 euroa. Asuntovelkaisia yksinasuvistakin olivat useimmin 35–44-vuotiaat, joista hieman yli kolmanneksella oli asuntovelkaa. Muuta velkaa yksinasuvista oli vajaalla kolmanneksella 10 200 euroa velallista kohti.

Vain kahdeksalla prosentilla alle 25-vuotiaista yksinasuvista oli asuntovelkaa, 17 prosentilla muuta velkaa mutta suhteellisen monella, lähes joka kolmannella, oli opintovelkaa. Eläkeikäisistä yksinasuvista velkaa oli enää joka viidennellä keskimäärin 17 770 euroa. Asuntovelkaisia heistä oli kuusi prosenttia.

3. Velkaisimmat asutokunnat Etelä-Suomessa

Velkaisimpia olivat Ahvenanmaan ja Uudenmaan asutokunnat. Näiden maakuntien asutokunnista 64 prosentilla oli velkaa. Ahvenanmaalla velallisilla asutokunnilla oli velkaa 87 310 euroa ja Uudellamaalla 77 560 euroa asutokuntaa kohti. Asuntovelat olivat suurimmat uusmaalaisilla, 113 630 euroa asuntovelallista asutokuntaa kohti, kun ahvenanmaalaisilla sitä oli keskimäärin 102 200 euroa. Vähiten velkaa oli Kainuun ja Lapin asukkailla, runsaat 50 000 euroa velallista asutokuntaa kohti.

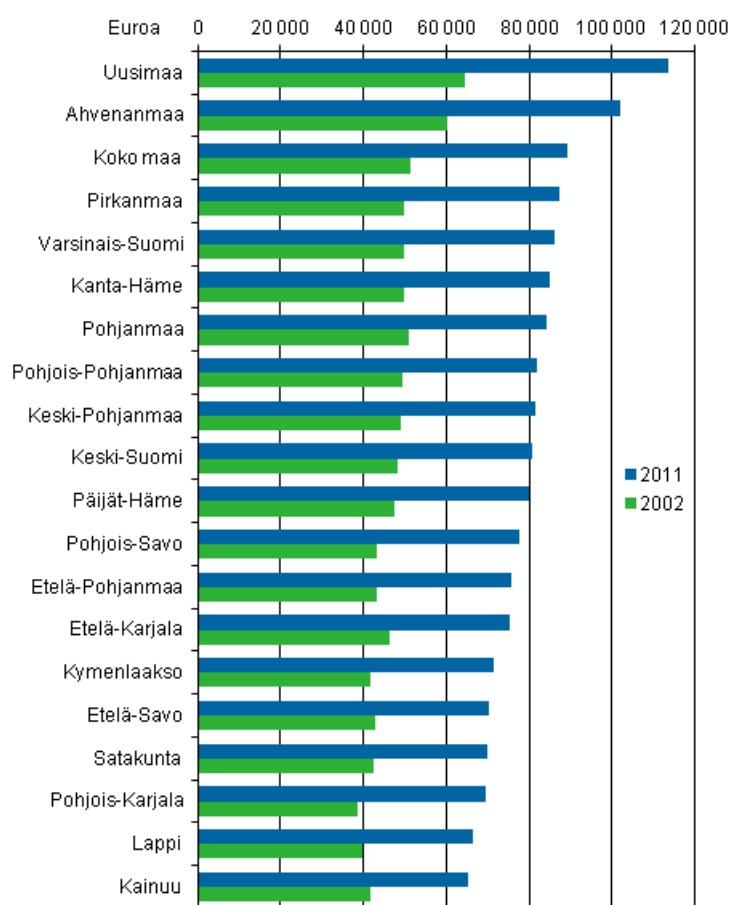
Kuvio 5. Velat velallista asutokuntaa kohti 2002 ja 2011, vuoden 2011 hinnoin



Velat ovat vuodesta 2002 kasvaneet eniten Uudellamaalla, missä velat velallista asutokuntaa kohti kasvoivat reaalisesti 77 prosenttia. Keskimääräiset asutovelat kuitenkin kasvoivat eniten Pohjois-Savossa, 79 prosenttia asutovelallista asutokuntaa kohti.

Velallisten asutokuntien määrään kasvoi eniten Uudellamaalla, missä niiden osuus kaikista asutokunnista kasvoi 57 prosentista 64 prosenttiin. Kun koko maassa velallisia asutokuntia oli 18 prosenttia enemmän vuonna 2011 kuin vuonna 2002, kasvoi velallisten asutokuntien määrä Uudellamaalla samana aikana neljänneksen. Eniten velattomia asutokuntia oli Kainuussa ja Pohjois-Karjalassa, missä lähes puolet kaikista asutokunnista oli velattomia.

Kuvio 6. Asutovelat asutovelallista asutokuntaa kohti 2002 ja 2011



Pääkaupunkiseudulla oli asutovelallisia hieman vähemmän kuin muualla, 30 prosenttia asutokunnista. Pääkaupunkiseudulla asutaan muuta maata useammin vuokralla. Siellä asutovelat olivat kuitenkin selvästi muuta maata suuremmat, 116 980 euroa asutovelallista asutokuntaa kohden, mikä oli 31 prosenttia enemmän kuin koko maassa keskimäärin. Useimmin asutovelkaa oli muun Etelä-Suomen ja Ahvenanmaan asutokunnilla. Muuta velkaa Pääkaupunkiseudulla velallisilla oli jonkin verran muuta maata useammin. Kulutus- ja muita vastaavia luottoja oli puolella pääkaupunkiseudun asutokunnista.

4. Neljänneksellä velallisista asutokunnista velkaa yli 100 000 euroa

Suuret velat yleisiä 35–44-vuotiailla

Hieman yli neljänneksellä velallisista asutokunnista eli 397 870 asutokunnalla oli velkaa vähintään 100 000 euroa, niistä 95 prosentilla asutovelkaa. Edellisvuodesta sellaisten asutokuntien määrä kasvoi

23 530 asuntokunnalla. Yhteensä näillä asuntokunnilla oli velkaa 75,3 miljardia euroa eli 71 prosenttia asuntokuntien kaikista veloista. Siitä oli asuntovelkoja 57 miljardia, muita velkoja 13,1 miljardia ja tulonhankintaa tai elinkeinotoimintaa varten otettuja velkoja 4,7 miljardia euroa. Vähintään 200 000 euron edestä velkaa oli 111 930 asuntokunnalla eli seitsemällä prosentilla velallisista. Niin velkaisten asuntokuntien määrä kasvoi edellisvuodesta 12 410 asuntokunnalla.

Useimmin suuria velkoja oli niillä asuntokunnilla, joiden viitehenkilö oli 25–44-vuotias. Asuntokunnista, joilla oli velkaa yli 200 000 euroa, oli kaksi kolmannesta 25–44-vuotiaiden ja runsas viidennes 45–54-vuotiaiden asuntokuntia. Alle 25-vuotiailla ja eläkeikäisillä niin suuria velkoja oli harvoin.

Lähes kaikilla asuntokunnilla, joilla oli paljon velkaa, oli asuntovelkaa. Suuret velkamäärät eivät kuitenkaan johtuneet pelkästään asuntovelloista. Suurimmalla osalla asuntokunnista, joilla oli paljon velkaa, oli myös kulutukseen ja suurempiin hankintoihin otettua muuta velkaa. Asuntokunnista, joilla oli velkaa yli 100 000 euroa, oli lähes kaikilla muutakin velkaa. Yleisimpiä suuret velat olivat asuntokunnilla, joilla oli elinkeinotoimintaan tai tulonhankintaan otettua velkaa. Niistä hieman yli puolella oli velkaa vähintään 100 000 euron edestä.

Taulukko 2. Asuntokunnat joilla velkaa vähintään 100 000 tai 200 000 euroa vuonna 2011

Viitehenkilön ikä	Asuntokuntia yhteensä	Velallisia yhteensä		Velkaa vähintään 100 000 €		Velkaa vähintään 200 000 €	
		Asuntokuntia	Osuus asuntokunnista, %	Asuntokuntia	Osuus velallisista, %	Asuntokuntia	Osuus velallisista, %
Yhteensä	2 556 070	1 519 400	59,4	397 870	26,2	111 930	7,4
–24	178 800	95 550	53,4	9 450	9,9	1 020	1,1
25–34	395 580	318 840	80,6	121 000	38,0	31 150	9,8
35–44	397 470	322 280	81,1	137 590	42,7	42 760	13,3
45–54	466 470	339 220	72,7	85 780	25,3	24 690	7,3
55–64	486 110	276 910	57,0	34 920	12,6	9 760	3,5
65–	631 640	166 610	26,4	9 140	5,5	2 550	1,5

Eniten suuria lainamääriä oli Ahvenanmaalla, missä 22 prosentilla asuntokunnista oli velkaa yli 100 000 euroa. Muuta maata tyypillisempiä suuret velat olivat myös pääkaupunkiseudulla ja muualla Etelä-Suomessa. Siellä niin paljon velkaa oli 17 prosentilla asuntokunnista. Suuret velat olivat yleisiä Pääkaupunkiseudun asuntovelallisilla asuntokunnilla, joista 54 prosentilla oli velkaa vähintään 100 000 ja viidenneksellä yli 200 000 euroa. Vähiten suuria velkoja oli Itä- ja Pohjois-Suomen velallisilla asuntokunnilla. Niistä hieman yli viidenneksellä oli velkaa vähintään 100 000 ja viidellä prosentilla vähintään 200 000 euroa.

Asuntokuntia, joilla oli asuntovelkaa vähintään 100 000 euroa, oli 308 500 ja sellaisia, joilla sitä oli yli 200 000 euroa 68 700. Kahdeksalla prosentilla asuntovelallisista oli asuntovelkaa vähintään 200 000 euroa. Tyypillisimpiä suuret asuntovelat olivat kahden huoltajan asuntokunnille, joissa oli lapsia. Sellaisista asuntovelallisista asuntokunnista 14 prosentilla oli velkaa vähintään 200 000 euroa. Tavallisia näin suuret asuntovelat olivat myös kahden huoltajan lapsettomilla asuntokunnilla silloin, kun viitehenkilö oli iältään 25–44-vuotias. Yksinasuvista asuntovelallisista niin paljon asuntovelkaa oli vain kahdella ja yksinhuoltajista kolmella prosentilla.

Taulukko 3. Asutokunnat joilla asuntovelkaa vähintään 100 000 tai 200 000 euroa vuonna 2011

Asutokunnan rakenne	Asuntovelallisia yhteensä	Asuntovelkaa vähintään 100 000 €			Asuntovelkaa vähintään 200 000 €		
		Asutokuntia	Osuus asuntovelallisista, %	Asuntovelat keskimäärin	Asutokuntia	Osuus asuntovelallisista, %	Asuntovelat keskimäärin
Yhteensä	859 030	308 490	35,9	170 090	68 730	8,0	275 690
1 hengen talous	197 170	36 710	18,6	145 490	3 750	1,9	282 900
–24	8 620	2 060	23,9	126 900	50	0,6	264 850
25–34	44 990	13 530	30,1	135 670	810	1,8	252 260
35–44	38 020	9 750	25,6	149 230	1 170	3,1	277 210
45–54	42 350	6 850	16,2	155 510	990	2,3	293 790
55–64	40 520	3 470	8,6	159 450	550	1,4	313 450
65–	22 670	1 050	4,6	162 290	180	0,8	308 980
2 aikuista, ei lapsia	233 890	72 530	31,0	167 350	15 040	6,4	273 430
–24	7 540	3 700	49,1	143 920	250	3,4	258 210
25–34	50 430	30 660	60,8	165 680	6 430	12,7	252 740
35–44	29 210	14 030	48,0	174 660	3 480	11,9	276 130
45–54	51 550	12 580	24,4	165 970	2 470	4,8	286 550
55–64	65 740	8 970	13,7	170 210	1 840	2,8	306 080
65–	29 420	2 580	8,8	177 820	570	1,9	335 310
1 aikuinen + väh. 1 lapsi	38 510	11 580	30,1	147 820	1 260	3,3	270 910
Väh. 2 aikuista + väh. 1 lapsi	329 130	170 730	51,9	177 210	44 490	13,5	273 980
Muu asutokunta	60 330	16 950	28,1	178 540	4 190	7,0	296 940

Yli 700 000 asutokunnalla vähintään vuositulojen verran velkaa

Velkojen rasittavuudesta saa paremman kuvan suhteuttamalla velkamäärät asutokuntien käytettävissä oleviin vuosituloihin. Velkojen suhde vuoden aikana saatuihin käytettävissä oleviin rahatuloihin on velkaantumisasaste.

Vuosikymmenen aikana ovat asutokuntien velat kasvaneet selvästi tuloja enemmän. Vuodesta 2002 vuoteen 2011 velat ovat reaalisesti kaksinkertaistuneet, kun käytettävissä olevat rahatulot ovat kasvaneet 30 prosenttia. Vuonna 2011 oli kaikkien asutokuntien velkaantumisasaste, velkojen suhde käytettävissä oleviin rahatuloihin 111 prosenttia, kun se vuonna 2002 oli 70 prosenttia ja 110 prosenttia vuonna 2010.

Velkaisimpia olivat asutokunnat, joiden viitehenkilö oli 25–34-vuotias. Niiden velkaantumisasaste oli 195 prosenttia vuonna 2011, sama kuin edellisvuonnakin. Alle 25-vuotiaiden asutokuntien velkaantumisasaste pieneni edellisvuodesta prosenttiyksiköllä, mutta yli 35-vuotiaiden ikäluokissa ne kasvoivat. Vuodesta 2002 ovat eniten, 74 prosenttiyksikköä, kasvaneet 35–54-vuotiaiden velkaantumisasasteet. Eläkeikäisten asutokunnalla olivat velkaantumisasasteet selvästi muita pienempiä: vuonna 2011 yli 65-vuotiaiden asutokunnalla oli velkaa 26 prosenttia vuosituloista. Edellisvuodesta ne kuitenkin kasvoivat kolme prosenttiyksikköä.

Asutokuntia, joilla oli velkaa vähintään vuositulojen verran, oli 483 210 vuonna 2002 ja 716 560 vuonna 2011. Kaikista asutokunnista sellaisten osuus kasvoi 21 prosentista 28 prosenttiin. Asuntovelallisista asutokunnista niin paljon velkaa oli 75 prosentilla.

Vuonna 2011 oli sellaisia asutokuntia, joiden velat olivat vähintään kolminkertaiset käytettävissä oleviin vuosituloihin verrattuna 264 920 eli 17 prosenttia velallisasutokunnista. Lähes kaikilla niistä oli asuntovelkaa. Vuonna 2002 niin suuret velat suhteessa tuloihin oli 97 370 asutokunnalla eli vajaalla kahdeksalla prosentilla velallisista asutokunnista. Yleisimpiä niin suuret velat olivat asutokunnilla, joiden viitehenkilö oli 25–34-vuotias. Tämänikäisistä velallisasutokunnista 30 prosentilla velat olivat yli

kolminkertaiset vuosituloihin verrattuna. Asuntokunnista, joiden viitehenkilö oli 35–44-vuotias, oli niin paljon velkaa 25 prosentilla velallisasuntokunnista. Sellaisten asuntokuntien osuus, joilla oli paljon velkaa suhteessa tuloihin, on vuodesta 2002 kasvanut eniten näissä ikäluokissa.

Taulukko 4. Asuntokuntien velkaantumisasteet ikäluokittain 2002–2011, %

Ikä	Vuosi									
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Yhteensä	70	76	82	91	98	101	105	109	110	111
–24	58	64	69	80	88	91	86	85	80	79
25–34	125	139	151	171	182	189	188	193	195	195
35–44	104	114	124	138	149	155	161	170	175	178
45–54	64	69	74	83	89	94	100	107	110	112
55–64	38	41	44	49	52	54	57	61	63	65
65–	12	12	14	15	17	18	20	22	23	26

Velallisten velkaantumisasteet pienenevät hieman

Velallisilla asuntokunnilla oli velkaa 155 prosenttia vuosituloista vuonna 2011. Vuonna 2010 niillä oli velkaa 156 prosenttia tuloista, joten velallisten asuntokuntien velkaantumisaste laski hieman edellisvuodesta, vaikka kaikkien asuntokuntien velkaantumisaste kasvoi. Vuonna 2011 velallisasuntokuntien tulot kasvoivat muita asuntokuntia enemmän, nimellisesti 6,2 prosenttia kun kaikkien asuntokuntien tulot kasvoivat 4,5 prosenttia. Velallisten asuntovelat kasvoivat yhtä paljon kuin tulot, muut velat sen sijaan jonkin verran vähemmän. Velallisten asuntokuntien tulot olivat viidenneksen suuremmat kuin kaikilla asuntokunnilla.

Velkaisimpia olivat 25–34-vuotiaiden asuntokunnat, joilla velkaantumisaste oli 222 prosenttia. Alle 35-vuotiaiden ja eläkeikäisten asuntokuntien velkaantumisaste laski edellisvuodesta hieman, mutta 35–65-vuotiaiden kasvoi.

Taulukko 5. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasteet ikäluokittain 2002–2011, %

Ikä	Vuosi									
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Yhteensä	108	117	123	136	144	147	149	153	156	155
–24	87	97	104	119	129	132	127	128	125	124
25–34	151	166	179	200	213	217	215	220	223	222
35–44	128	140	149	165	176	181	187	195	201	202
45–54	89	95	100	111	118	122	127	134	138	139
55–64	70	75	77	85	89	90	92	95	99	100
65–	55	59	60	65	69	68	65	68	73	72

Eniten velkaa suhteessa tuloihin oli niillä asuntokunnilla, joissa oli lapsia. Velallisilla yksinhuoltajatalouksilla ja lapsiperheillä oli velkaa yli 190 prosenttia vuosituloista. Neljänneksellä yhden ja kahden huoltajan velallisasuntokunnista, joissa oli lapsia, velat olivat vähintään kolminkertaiset vuosituloihin verrattuna. Lähes kaikki velalliset lapsiperheet olivat sellaisia, joissa viitehenkilö oli iältään 25–54-vuotias, lapsettomat velallisasuntokunnat olivat tasaisemmin eri-ikäisiä. Perhetyyppiin katsomatta velkaisimpia olivat sellaiset asuntokunnat, joiden viitehenkilö oli 25–44-vuotias.

Eniten velkaa suhteessa tuloihin oli nuorilla lapsiperheillä. Sellaisten kahden aikuisen asuntokuntien, joissa oli lapsia ja joiden viitehenkilö oli 25–34-vuotias, velkaantumisaste oli 266 prosenttia. Vuodesta 2002 ovat kasvaneet eniten sellaisten asuntokuntien velkaantumisasteet, joissa oli lapsia. Yksinhuoltajien velkaantumisasteet kasvoivat 70 ja muiden asuntokuntien, joissa oli lapsia 66 prosenttiyksikköä. Edellisvuoteen verrattuna näiden asuntokuntien velkaantumisasteet pysyivät samana, lapsettomien asuntokuntien velkaantumisasteet sen sijaan pienenevät kahdella prosenttiyksiköllä.

Taulukko 6. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasteet asuntokunnan rakenteen mukaan 2002–2011, %

Rakenne	Vuosi									
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Asuntokunnat yhteensä	108	117	123	136	144	147	149	153	156	155
1 hengen talous	110	120	127	142	150	152	151	153	157	155
1 aikuinen + väh. 1 lapsi	121	131	141	156	171	176	179	185	191	191
Väh. 2 aikuista + väh. 1 lapsi	128	139	147	163	172	177	182	189	194	194
2 aikuista, ei lapsia	90	98	103	112	118	120	119	121	124	122
Muu asuntokunta	79	85	88	96	102	104	107	114	116	116

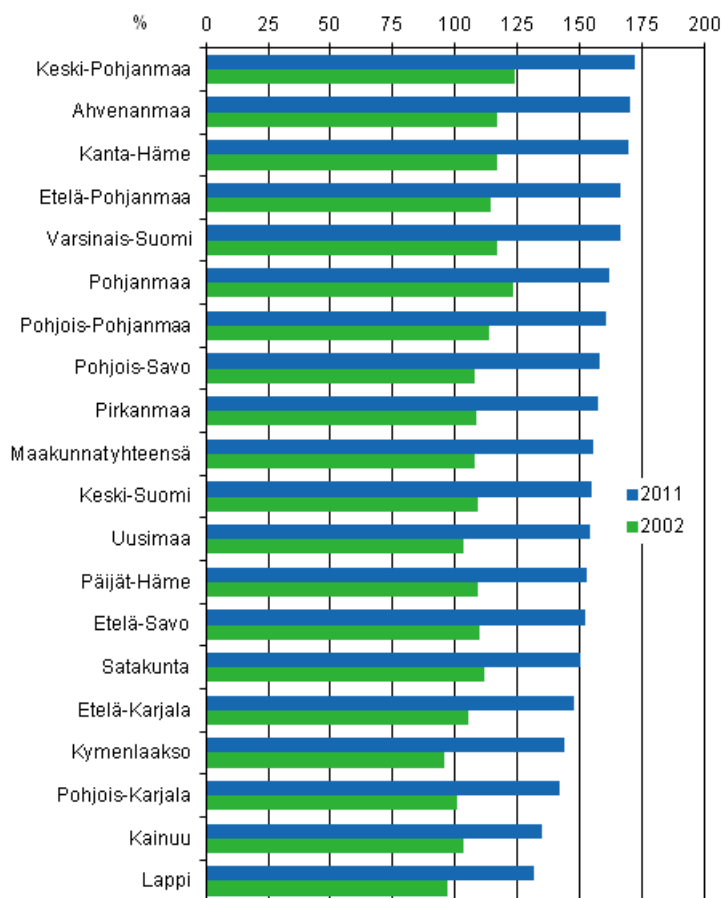
Asuntovelkaisten velkaantumisasteet olivat vielä korkeammat kuin kaikilla velallisilla. Asuntovelallisten asuntokuntien velkaantumisaste oli sitä korkeampi, mitä nuorempi oli asuntokunnan viitehenkilö. Kaikkien asuntovelallisten asuntokuntien velat suhteessa vuosituloihin olivat yli kaksinkertaiset ja nuorimmilla reilusti yli kolminkertaiset. Nuorimpien asuntovelallisten velkaantumisasteet myös kasvoivat edellisvuodesta eniten, vaikka kaikkien asuntovelallisten velkaantumisaste säilyi ennallaan.

Taulukko 7. Asuntovelallisten asuntokuntien velkaantumisasteet ikäluokittain 2002–2011, %

Ikä	Vuosi									
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Yhteensä	152	162	172	187	197	203	208	214	216	216
–24	236	259	276	305	319	321	311	321	323	330
25–34	213	230	244	266	280	287	288	296	300	300
35–44	157	170	181	198	209	216	223	231	236	237
45–54	116	123	131	143	152	159	166	174	177	178
55–64	104	108	112	120	127	132	140	143	144	147
65–	95	98	105	112	120	124	127	129	134	136

Eniten velkaa suhteessa tuloihin oli Keski-Pohjanmaan, Ahvenanmaan ja Kanta-Hämeen asuntovelallisilla asuntokunnilla. Pienimmät velkaantumisasteet olivat Kainuun ja Lapin maakunnissa. Yleisimpiä korkeat velkaantumisasteet olivat Ahvenanmaan ja Keski-Pohjanmaan maakunnissa, missä noin viidenneksellä oli velkaa yli kolme kertaa vuositulojen verran. Vähiten sellaisia oli Lapissa ja Kainuussa. Siellä niin paljon velkaa oli 12 prosentilla velllisasuntokunnista.

Kuvio 7. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasteet maakunnittain 2011 ja 2002



Velallisten asuntokuntien tulotaso ei kovin selvästi vaikuttanut niiden velkaantumisasteisiin, hyvätuloisimpaan viidennekseen kuuluvien velkaantumisaste oli kuitenkin kymmenen prosenttiyksikköä alhaisempi kuin kaikilla velallisilla. Edellisvuodesta eniten pienenevät pienituloisimpien asuntokuntien velkaantumisasteet. Pienituloisimmassa viidenneksessä velallisten asuntokuntien tulot kasvoivat neljä prosenttia, mutta velat eivät vuonna 2011 kasvaneet.

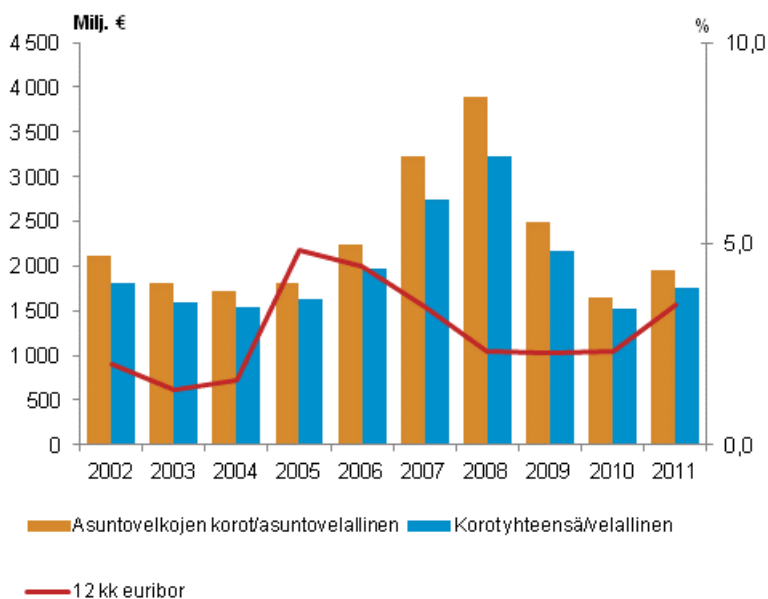
Taulukko 8. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasteet tuloviidenneksittäin 2002-2011, %

Tuloviidennes	Vuosi									
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
1. tuloviidennes	124	135	139	154	162	158	162	172	172	165
2. tuloviidennes	110	119	126	138	147	150	150	156	161	158
3. tuloviidennes	112	122	130	141	151	156	155	160	165	165
4. tuloviidennes	110	120	127	140	150	155	157	158	163	163
5. tuloviidennes	101	110	115	128	135	137	139	144	146	145
Yhteensä	108	117	123	136	144	147	149	153	156	155

5. Korkomenojen vaihtelut suuria

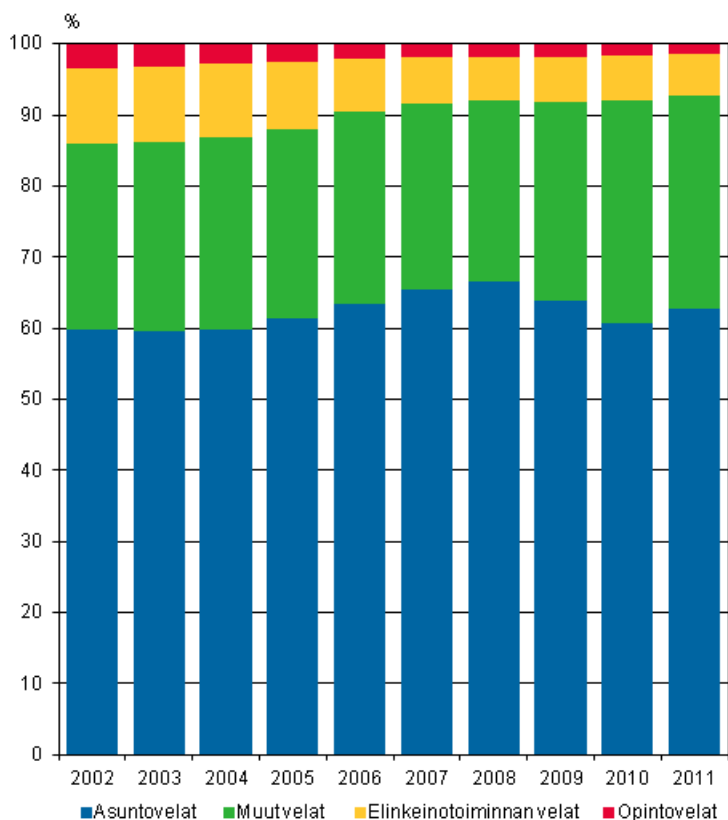
Asuntokuntien vuosittaiset korkomenot ovat vaihdelleet huomattavasti enemmän kuin lainamäärät. Vuonna 2011 korkomenot olivat reaalisesti yhtä suuret kuin vuonna 2002, vaikka asuntokuntien lainamäärät ovat samana aikana kaksinkertaistuneet. Suomessa suurin osa asuntoveloistakin on sidottu lyhyisiin korkoihin, joten korkotason muutokset näkyvät talouksien korkomenoissa suhteellisen nopeasti.

Kuvio 8. Asuntovelkojen korot, korot yhteensä sekä 12 kk euriborin vuosikeskiarvo



Vuonna 2011 keskimääräiset korkomenot velallista asutokuntaa kohti olivat 1 760 euroa. Asuntovelallisilla asuntovelkojen keskimääräiset korkomenot olivat 1 960 euroa. Vuonna 2011 asutokuntia, joiden korkomenot olivat yli 5 000 euroa, oli 104 800 eli seitsemän prosenttia velallisista asutokunnista. Niistä 95 600 asutokunnalla oli asuntovelkaa. Vähintään 10 000 euron korkomenot oli 13 750 asutokunnalla eli noin prosentilla velallisista. Asuntovelallisia niistä oli 11 175 eli 1,3 prosenttia asuntovelallisista. Velallisista 60 prosenttia maksoi korkoja enintään 1 000 euroa ja 80 prosenttia enintään 3 000 euroa vuonna 2011.

Kuvio 9. Asutokuntien korot velkalajeittain 2002-2011, %



Asuntolainojen korkomenojen osuus kaikista korkomenoista on kasvanut vain hieman vuodesta 2002, vaikka asuntovelkojen osuus veloista on tänä aikana kasvanut 65 prosentista 73 prosenttiin.

Asuntolainat vaikuttaisivat olleen koroiltaan melko selvästi muita lainoja edullisempia. Asuntovelkojen korkojen osuus asuntokuntien korkomenoista oli 63 prosenttia vuonna 2011, kun asuntolainojen osuus lainakannasta oli kymmenen prosenttiyksikköä korkeampi. Muiden lainojen osuus korkomenoista oli suhteellisesti suurempi, korkomenoista niiden osuus oli 30 prosenttia eli yli yhdeksän prosenttiyksikköä suurempi kuin muiden lainojen osuus lainakannasta.

Velkaantumistilaston laatuseloste

1. Tilastotietojen relevanssi

Velkaantumistilasto perustuu koko asutokuntaväestön kattavaan aineistoon, joten sillä voidaan kuvata asutokuntien velkoja ja niiden jakautumista luotettavasti myös pienemmissä väestöryhmissä, esimerkiksi aluenäkökulmasta. Tilasto täydentää siten otosaineistoista (Tulonjakotilasto, Varallisuustutkimukset) tai makrotason luottokantatilastoista saatavaa kuvaa velkojen määristä ja jakautumisesta velkalajeittain ja asutokuntatyypeittäin.

2. Tilaston menetelmäkuvaus

Velkaantumistilasto perustuu vuosittain hallinnollisista rekistereistä yhdisteltyyn koko väestön kattavaan kokonaisaineistoon, joka sisältää yksityiskohtaista tietoa rekisterikotitalouksien veloista, koroista ja tuloista. Luotto- ja rahoituslaitokset, huoltokonttorit, työnantajat, valtio, kunnat, vakuutus- ja eläkelaitokset ja vakuutusyhtiöt jättävät verohallitukselle vuosi-ilmoitukset verovelvollisten lainoista ja luotollisista shekkitileistä (ei limiitti), niiden käyttötarkoituksesta ja maksetuista koroista. Vuosi-ilmoituksissa lainakohtaiset laina- ja korkotiedot koskevat luonnollisten henkilöiden (ml. elinkeinonharjoittajat, maa- ja metsätalouden harjoittajat) ja kuolinpesien lainoja 31.12. Velallisia voivat olla myös ulkomaalaiset. Mukana ei ole huoltokonttorien ja muiden yleisimpien luotonantajien tietoja lainoista, joiden käyttötarkoitus on muu kuin asunovelka tai valtion tai Ahvenanmaan maakuntahallituksen takaama opintovelka ja joiden velkapääoma on enintään 1700 euroa. Tilaston kohdeperusjoukon muodostavat asutokunnat eli ns. asutokuntaväestö. Tutkimuksen ulkopuolelle jäävät pysyvästi ulkomailla asuvat, osoitteettomat ja laitosväestö (esimerkiksi pitkäaikaisesti vanhainkodeissa, hoitolaitoksissa, vankiloissa tai sairaaloissa asuvat).

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Velkaantumistilaston tietoja verrataan koko maan tasolla Tilastokeskuksen luottokantatilaston ja Suomen Pankin rahoitusmarkkinatilaston tietoihin.

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Velkaantumistilastoa tehdään vuosittain, ensimmäisen kerran tilasto ilmestyi vuonna 2008. Edellisvuoden velkatiedot julkaistaan noin puoli vuotta tilastovuoden päättymisen jälkeen. Tulotiedot saadaan myöhemmin. Uusimmilla tulotiedoilla täydennetyt tiedot julkaistaan noin vuosi tilastovuoden päättymisestä.

5. Tietojen saatavuus ja läpinäkyvyys/selkeys

Velkaantumistilaston tietoja julkaistaan Tilastokeskuksen internetsivuilla osoitteessa www.tilastokeskus.fi/ Tulot ja kulutus aihealueen alla.

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Velkaantumistilastosta on olemassa vertailukelpoinen aikasarja-aineisto vuosilta 2002–2011.

7. Selkeys ja eheys/yhtenäisyys

Tietoja kotitaloussektorin veloista julkaistaan myös mm. Tilastokeskuksen Luottokantatilastossa, rahoitustilinpidossa ja Suomen Pankin rahoitusmarkkinatilastoissa. Määrittely- ja käsite-erojen vuoksi näiden tiedot voivat poiketa toisistaan. Luottokantatilastossa kotitaloussektorin velkoihin kuuluvat myös asunto-osakeyhtiöiden osakaslainat, jotka velkaantumistilastosta puuttuvat. Samoin kulutusluotot ovat siellä kattavammin mukana, esimerkiksi ns. pikavipit eivät sisälly velkaantumistilaston aineistoon.

Luottokantatilastoon perustuen kansantalouden tilinpito julkaisee kotitaloussektorin velkaantumisasteita. Ne poikkeavat hieman velkaantumistilastossa julkaistuista myös tulokäsittien osalta.

Lisätietoja

Timo Matala 09 1734 3422
Vastaava tilastojohtaja:
Riitta Harala
toimeentulo@tilastokeskus.fi
www.tilastokeskus.fi/til/velk
Lähde: Velkaantumistilasto 2011. Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu, Tilastokeskus
puh. 09 1734 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISBN 978-952-244-125-6
(pdf)